

Mál nr. 12/1999

M

og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar verslunarfyrirtækis.

Slys á lager verslunar K þann 6.3. 1997.

Gögn.

1. Málskot móttakið 13.1.1999.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna í máli nr. 1147/1997.
3. Lögregluskýrsla ásamt ljósmyndum.
4. Bréf lögmanns tjónþola, dags. 23.7.1997 og 11.11.1997.
5. Bréf K, dags. 12.9.1997.
6. Bréf X, dags. 8.9.1997, 7.10.1997, 11.3.1998, og 20.1.1999.

Málsatvik.

Þann 6.3.1997 stóð M í flutningum. Fór hún inn á lager í verslun K til að fá þar pappakassa. Gekk hún inn um stórar dyr þar sem sendibifreiðum mun vera ekið inn til lestunar. Í lögregluskýrslu er aðstæðum á lagernum lýst þannig: “Þegar komið er inn fyrir dyrnar er steinsteypt upphækkun 110 cm há upp á lagerinn og þangað upp liggur hallandi járnstigi með fimm tröppum, 48 cm breiður. Stiginn er upp við suðurvegg og er kræktur á tvo bolta sem skrufaðir eru í steininn en er laus að neðan og hvílir á steypu gólfinu. Ekkert handrið er á stiganum. Fyrir neðan stigann er steinbrún á tvo vegu sem virkar sem lítið þrep þegar komið er niður stigann.” Þegar lögregla tók ljósmyndir á vettvangi þann 16.5.1997 voru smiðir á staðnum að hefja störf við breytingar og átti að fjarlægja umræddan stiga.

M kvaðst hafa farið inn á lagerinn um dyr á húsnæðinu, sem hafi staðið opnar, og farið upp stigann og fengið nokkra kassa. Þegar hún fór aftur niður stigann hafi hún verið með einn kassa í fanginu. Er hún hafi verið komin neðarlega í stigann hafi hún dottið, en geti ekki sagt um það hvort hún hafi runnið til eða hvernig það atvikaðist. Hún hafi fallið á steyp gólfið og ökklabrotnað.

Í bréfi K til tryggingafélagsins segir að M hafi ekki fengið leyfi til að fara þessa leið inn í húsið til að fá kassa. Þegar slysið varð hafi lyftari verið við upphækkunina við hlið stigans. Á göfflum lyftarans hafi verið stór skúffa með 60 cm háum hliðum á þrjá vegu og hafi skúffan numið við brún upphækkunarinnar.

Af hálfu M er því haldið fram að umræddur stigi og umbúnaður í kringum hann hafi ekki fullnægt kröfum laga og reglna um öryggi og útbúnað. Er í því sambandi vísað til 17. gr. reglna

nr. 492/1987 um öryggisbúnað véla, gr. 8.2.1.32 í byggingareglugerð nr. 177/1992, og gr. 3.4. og gr. 39.1. í reglum nr. 581/1995 um húsnæði vinnustaða. Af hálfu K er bótaskyldu hafnað. M hafi farið inn í húsið í óleyfi, ekki sé orsakasamband milli slyssins og skorts á handriði og M hafi átt að vera ljóst að handrið vantaði, þar sem hún hafði gengið upp stigann skömmu áður en hún féll í honum. Þá verði slysið ekki rakið til umbúnaðar stigans heldur til óhappatilviljunar.

Álit.

Ekki er vitað hvað varð til þess að M féll í stiganum. Í skýrslu hjá lögreglu kveðst M ekki gera sér grein fyrir hvort hún hafi runnið í stiganum eða hvort eitthvað annað hafi komið fyrir. Þá er ekki vitað hvort M fór aftur á bak niður stigann eða snéri fram. Af ljósmyndum og lýsingu á stiganum að dæma má ætla að stiginn hafi verið frekar mjór og brattur og þrepinn

farið að talsverðu leyti inn undir hvert annað. Þá var ekkert handrið á stiganum. Þrepin í stiganum virðast hafa verið gerð úr járnplötum sem mynda eins konar vírnet. Verður að ætla að gæta hafi þurft varúðar þegar farið var um hann. Stiginn var hins vegar í lagerhúsnæði og að jafnaði ekki ætlaður viðskiptavinum K.

M mátti gera sér grein fyrir hversu brattur stiginn var og á hann vantaði handrið. Þá má ætla að hún hafi ekki verið von því að fara um títtnefndan stiga. Með því að fara niður stigann með kassa í fanginu gætti hún ekki þeirrar varúðar sem af henni mátti krefjast. Til þessa verður slysið fyrst og fremst rakið. Fram hjá því verður ekki litið að öryggi var áfátt í stiganum og umbúnaði hans. K mátti vera við því búið að einhver færi um stigann án þess að hafa fengið til þess sérstakt leyfi. Var því aðgæsluleysi af hálfu K að hafa stigann í því horfi, sem hann var, þegar slysið bar að höndum. Verður slysið að nokkru leyti rakið til þessa aðgæsluleysis og verður því einnig lögð ábyrgð á K á tjóni M. Eftir atvikum öllum þykir rétt að K beri ábyrgð á tjóninu að 1/3 hluta, en M beri sjálf tjón sitt að 2/3 hlutum.

Niðurstaða.

M fær líkamstjón sitt bætt að 1/3 hluta úr hendi K.

Reykjavík, 10. febrúar 1999.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.